

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.V.35.598/2017/13 .

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke
Dr. Kárpáti Magdolna előadó bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Barbalics István ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: dr. Baffia Gergely jogtanácsos

A per tárgya: pénzügyi felügyeleti bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felpers

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. május 26. napján kelt 29.K.33.114/2016/21. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 29.K.33.114/2016/21. számú ítéletét, az alperes H-JÉ-II-B-50/2016. számú határozatát hatályon kívül helyezi, és az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 200.000 (azaz kettőszázezer) forint elsőfokú és 100.000 (azaz százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF)

engedélyező határozata alapján független biztosítás közvetítői - alkuszi - tevékenységet végez 2009. szeptember 30. napjától. Emellett részére az alperes engedélyezte a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (Hpt.) 3. § (1) bekezdés i) pontjában meghatározott pénzügyi szolgáltatás közvetítése tevékenység többes ügynökként történő végzését 2014. szeptember 4. napjával.

- [2] Az alperes a alperes neveről szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (MNBtv.) 62. §-a, 64. § (1) bekezdés b) pontja, továbbá a 2014. december 9. napján kelt kiértécsítőlevél alapján hivatalból indított felügyeleti ellenőrzési eljárás keretében a felperesnél vizsgálatot végzett. Ennek célja az volt, hogy áttekintést kapjon a közvetítő működésében megjelenő kockázatokról, megvizsgálja a független biztosítás közvetítői, független pénzpiaci közvetítői tevékenységre vonatkozó jogszabályi előírások betartását. A vizsgálat részeként az alperes helyszíni ellenőrzést tartott, a vizsgálat alá vont időszak 2012. január 1. napjától a vizsgálat lezárásáig terjedt, amelynek megállapításait jelentés foglalta össze. Ez a felperes részére 2016. március 24. napján megküldésre került, aki erre észrevételeket terjesztett elő, amelyre figyelemmel az alperes meghosszabbította a vizsgálat lezárására rendelkezésére álló határidőt.
- [3] A 2016. július 15. napján kelt határozat szerint a felperesnél lefolytatott célvizsgálat során az MNB nevében eljáró Pénzügyi Stabilitási Tanács (PST) felhatalmazása alapján került meghozatalra a döntés. A határozatot dr. K. Cs. (K.Cs.) ügyvezető igazgató írta alá és az MNB 323 számú pecsétjével látta el. E határozat indokolása azt tartalmazza, hogy a döntéshozó „a határozatot az MNBtv. 4. § (9) bekezdésében, és 39. § (1) bekezdésében meghatározott feladatkörben, az MNBtv. 13. § (11) bekezdésében foglaltak szerint átruházott kiadmányozási jogkörben eljárva” hozta meg.
- [4] A határozatban a döntéshozó a biztosítókkal kötött megállapodások, a természetes személy közvetítők regisztrációja és szakmai képzése, a felügyeleti adatszolgáltatás, az ügyfelek tájékoztatása, a panaszkezelés, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozásának megelőzése és megakadályozása körében, a felügyeleti díj határidőben történő megfizetése tekintetében tárt fel jogszabálysértést. Mindezek miatt figyelmeztetést alkalmazott, a hiányosságok pótlására, továbbá 4.000.000 Ft bírság és 4.000.000 Ft fogyasztóvédelmi bírság megfizetésére kötelezte a felperest.

A kereseti kérelem és ellenkérelem

- [5] A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését, az alperes új eljárásra kötelezését kérte,

eljárási és anyagi jogszabálysértésekre hivatkozott, vitatta az érdemi döntés jogalapját, továbbá a vele szemben alkalmazott jogkövetkezményeket.

[6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

A jogerős határozat

[7] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

[8] Jogi álláspontja szerint a felperes - a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 164. § (1) bekezdése alapján eljárva - nem igazolta az alperes határozatának ügy érdemi eldöntésére is kihatóan jogszabálysértő voltát, nem tudta megcáfolni az alperesi érdemi döntésben foglalt tényállást sem, jogszabálysértést nem bizonyított.

[9] A felperes alaptalanul hivatkozott a kis-, és középvállalkozásokról, fejlődésük alkalmazásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény (Kktv.) 12/A. §-ának alkalmazhatóságára, mivel a per alapját képező eljárás 2015. szeptember 24-én, tehát az MNBtv. 57/A. §-a hatályba lépését követően indult. Rögzítette az elsőfokú bíróság azt is, hogy a per tárgyát képező közigazgatási eljárás nem a PST belső dokumentumnak minősülő döntésével, hanem a felperesnek küldött értesítés tartalma és a tényleges első eljárási cselekmény foganatosítása szerint is 2015. szeptember 24. napjával indult. Az alperes határozatának meghozatalát megelőzően a PST által hozott, a jövőbeni ellenőrzések előirányzására vonatkozó döntés esetleges érvénytelenségével, ebből adódóan az alperesi határozat semmisségével kapcsolatos per során felhozott felperesi érvek nem fogadhatók el.

[10] Az alperes döntése megfelel a Pp. 339/B. §-ában foglaltaknak, mivel a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége az alperesi határozat indokolásából kitűnik. A felperessel szemben alkalmazott intézkedés, továbbá a felügyeleti és fogyasztóvédelmi bírság jogalapja és mértéke tekintetében az alperes határozata részletesen tartalmazza a jogszabályi rendelkezéseket is.

[11] Az elsőfokú bíróságnak az volt a jogi álláspontja, hogy az alperes helyesen tárta fel az ügyben irányadó tényállást, a vonatkozó jogszabályok helyes értelmezése és alkalmazása alapján törvényes jogi következtetéseket vont le, érdemi döntése jogszerű rendelkezéseket tartalmaz.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[12] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet és az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, másodlagosan

hatályon kívül helyezés mellett az alperes kötelezését kérte új eljárásra, új határozat hozatalára, harmadlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság kötelezését új eljárásra, új határozat hozatalára. A felperes érvelése szerint az alperes és az elsőfokú bíróság határozata nem felel meg a Kktv. 12/A. § (1) bekezdésében, az MNBtv. 57/A. §-ában, a Pp. 163-164. §-ában, 336/A. §-ában, 339. § (1) bekezdésében, 339/A. §-ában, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Kt.) 121. § (1) bekezdés b) és f) pontjaiban foglaltaknak. Kiemeli a Kúria, hogy a felperes az alperesi érdemi döntés semmisségét arra figyelemmel kérte megállapítani, hogy megítélése szerint a 2015. szeptember 24-i dokumentum nem minősíthető az ellene megindított hatósági eljárás kezdő időpontjának. Mivel a közigazgatási és a peres eljárás során sem ismerhette meg a vele szemben eljárást elrendelő PST döntést a vizsgálatnak nincs törvényi alapja, ez képezhetette volna a határozat tényállását.

- [13] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélet nem jogszabálysértő.
- [14] Az alperes - a felülvizsgálati eljárás során benyújtott előkészítő irataiban, a jelen ügygel azonos ténybeli és jogi megítélésű ügyekben hozott kúriai ítéletek miatt - a következőkre hivatkozott: 2014. február 25. napjától hatályos rendelkezések (MNB tv. 13. § (11) bekezdése) értelmében a Pénzügyi Stabilitási Tanács (PST) az ügyrendjében meghatározottak szerint a (2) bekezdés k) pontjában meghatározott döntések tekintetében az egyes döntések vonatkozásában vagy teljes körűen a kiadmányozási jogot az MNB által alkalmazott vezetői megbízatással rendelkező személyre ruházhatja át. Az MNB tv. kiegészült egy további rendelkezéssel is, mely szerint a PST saját ügyrendjét maga határozza meg [MNB tv. 13. § (11) bekezdése]. Az MNB tv. e törvényhelyhez fűzött indokolása is igazolja, hogy a döntéshozatal során törvényesen járt el, mivel e szabályozás lehetőséget ad a hatósági döntések delegálására is, és a kiadmányozás magába foglalja a döntés lehetőségét is. A PST a jogszabálynak megfelelően alakította ki Ügyrendjét. Ez utóbbi értelmében jelen ügyben KCS ügyvezető igazgató kiadmányozási joga - beleértve a döntéshozatalt is - az Ügyrend 2. számú függelék 1. § 3. pontjából, 5. § (2) bekezdéséből és a 8. § (1) bekezdés b) pontjából vezethető le. A kiadmányozási jog magához vonását a 2. számú függelék 12. § (4) bekezdése szerint dokumentálták.
- [15] A felperes - az alperes előkészítő irataira reagálva - részletesen kifejtette, hogy álláspontja szerint az alperes határozata tekintetében mely törvényhelyek és okok miatt állapítható meg a semmisség, miért nem tartja elfogadhatónak

az alperes által előadottakat. Hangsúlyozta, hogy az Ügyrend a kiadmányozási jogot nem konkrét személyre, hanem meghatározott vezetői állást betöltő személyre ruházza át. A kiadmányozási jog gyakorlása nem foglalja magába a döntés jogát. Az MNBtv. 13. § (11) bekezdése nem a döntési jogkör delegálását teszi lehetővé, hanem a PST által a (2) bekezdés k) pontjában meghatározott döntések tekintetében a kiadmányozási jogot engedi átruházni. Jelen ügyben azonban a PST nem hozott testületi döntést, ezért a keresettel támadott határozat semmis. Kérte - semmisség miatt - a jogerős ítélet és az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, egyebekben pedig a felülvizsgálati kérelmében kifejtetteknek megfelelő döntés meghozatalát.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [16] Mindenekelőtt rámutat a Kúria arra, hogy a jelen perbelivel azonos tény és jogkérdés tekintetében már több elvi döntést tartalmazó határozatot hozott (Kfv.I. 35.676/2017/10., Kfv.V. 35.678/2017/7., Kfv.VI. 35.101/2017/15.). A jelen ügyben eljáró tanács egyetért az előzőekben megjelölt kúriai ítéletekben kifejtett jogi állásponttal, attól nem kíván eltérni. Hangsúlyozza ugyanakkor, hogy - bár a semmisséget az eljárás bármely szakaszában hivatalból kell vizsgálni, illetve megállapítani - lehetőséget adott a feleknek a felülvizsgálati eljárásban álláspontjuk részletes kifejtésére, a megítélésük szerint jelentős adatok, tények, bizonyítékok előterjesztésére, de ezek nem adtak alapot a Kúria ítéletének rendelkező részébe foglaltaktól eltérő döntést meghozatalára, melynek indokai az alábbiakban kerülnek részletezésre.
- [17] Az MNB perbeli felügyeleti eljárására, az MNB tv-ben meghatározott eltérésekkel, az MNB tv. 46. § folytán irányadók a Ket. rendelkezései. Nincs tehát akadálya a Ket. 19. § (3) bekezdése és (4) bekezdés első mondata alkalmazásának, melyek szerint: A hatóság a hatáskörét vagy annak gyakorlását más hatóságra nem ruházhatja át, kivéve, ha törvény a hatáskör törvényben meghatározott esetben, az ott meghatározott másik hatóságra való átruházását kivételesen lehetővé teszi. Nem minősül a hatáskör átruházásának, ha a hatáskör gyakorlója kiadmányozási jogát jogszerűen átengedte. Hangsúlyozza e körben a Kúria, hogy az alperes Ügyrendje nem törvény, tehát nem alkalmas hatáskör telepítésére, és utal arra is, hogy egy törvényhez fűzött indokolás sem jogszabály, így erre sem alapítható hatáskör.
- [18] A Ket. jelen felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó rendelkezése megfelel annak az alapvető jogelvnek, amely a határozathozatal folyamatában szigorúan megkülönbözteti a hatáskört és a kiadmányozást. A közigazgatási határozat meghozatala során a kiadmány az ügyintéző által elkészített,

és a hatósági hatáskör gyakorlójának jóváhagyása után letisztázott, és a kiadmányozásra jogosult részéről hiteles aláírással ellátott, lepecsételt hatósági döntés. Az ügyfelekre csak a kiadmányozott döntésből származnak jogok és kötelezettségek. A Ket. 72. §-ának szabályai következtében a kiadmányozott határozatból ki kell tűnnie annak, hogy ki a hatáskör gyakorlója a törvény felhatalmazása alapján, és amennyiben a kiadmányozás során nem ő jár el, akkor tartalmazhat a határozat a hatáskör gyakorlójától eltérő „kiadmányozót”. A Ket. egyértelmű szabályozására tekintettel a Kúria nem látott indokot az Alaptörvény 28. cikk alkalmazására.

- [19] A kiadmányozás a hatáskörben lefolytatott közigazgatási eljárástól nem különíthető el, annak ugyan már záró szakasza, de még mindenképpen a döntési folyamat szerves része. A kiadmányozás jogszerűsége vagy jogszerűtlensége csak a hatáskör jogszerű gyakorlásával összefüggésben, arra tekintettel vizsgálható (Kfv. I. 36.282/2016/6. (14) pont). A kiadmányozási jogkörben eljáró személynek tehát csak aláírási joga van, amely aláírási jog nem tartalmaz döntési jogosultságot, viszont tanúsítja azt, hogy a kiadott döntés hiteles, egyező tartalmú azzal, amelyet a hatáskör címzettje hozott, és írt alá. (Kúria Kfv.I.35.086/2017/15. részben [8] pont)
- [20] A hatáskör gyakorlója tehát - az előzőekben részletezettek miatt - jogosult kiadmányozásra és a kiadmányozási jog átruházására, az a személy azonban, akinek jogszerűen átengedték a kiadmányozást nem jogosult a hatáskör gyakorlására, a közigazgatási jogviszonyban döntés hozatalára. Tekintettel a hatáskör és a kiadmányozás eltérő tartalmi jellemzőire nem fogadható el az az alperesi érvelés, amely a hatáskört és a kiadmányozást szinonimaként, azonos jogintézményként kezeli. Az az alperesi előadás mely szerint a döntéshozatali eljárás megfelelt az Ügyrendnek, csak magyarázza, de nem legitimálja az érdemi döntést. Utal e körben a Kúria még arra is, hogy a Határozat nem hivatkozik az Ügyrendre, amely egyébként maga is különbséget tesz a kiadmányozás és a döntési jog között.
- [21] A hatáskör kapcsán irányadó szabályozást a Kúria a Kfv.I.35.588/2016/10. számú ítéletének [43] pontjában foglalta össze. Ebben alkalmazta az MNB, mint alperes személyének meghatározására irányadó 1/2015. KMJE jogegységi határozatot, vizsgálta az MNB határozathozatali struktúráját. Az MNB tv. 4. § (9) bekezdés alapján a felügyeleti jogkört az alperes MNB gyakorolja, az eljárása során feltárt bizonyítékok alapján, meghatározott esetekben, a határozatot az MNB tv. 13. § (1) és (2) bekezdései alapján a PST hozza meg. A PST megjelölése nem változtat a közigazgatási eljárás egységén, és az alperes személyén, amely jelen ügyben az MNB.

- [22] Az MNB tv. 8. § b) pontja alapján tehát a PST döntéseit az MNB szerveként hozza meg. Az MNB tv. 13. § (1) és (2) bekezdései alapján a PST hatósági döntése az MNB döntéseként jelenik meg, a döntéshozatali eljárásra az MNB tekintetében megállapított szabályokat kell alkalmazni. Az MNB tv. ezen szabályai összhangban állnak a Ket. 19. § (3) bekezdésével. Az MNB tv. megengedő rendelkezésének hiányában nincs arra mód, hogy más hatóság, a PST-től eltérő más szerv, vagy személy netán a PST-től származtatott módon, az MNB hatáskörének gyakorlója legyen.
- [23] Az MNB tv. 13. § (11) bekezdése kifejezetten csak arra ad lehetőséget, hogy a PST az ügyrendjében meghatározottak szerint a 13.§ (2) bekezdés k) és l) pontjában meghatározott döntések - ide nem értve a külön törvényben meghatározott szanálást elrendelő, valamint szanálási intézkedést alkalmazó határozatot - tekintetében, egyes döntések vonatkozásában vagy teljes körűen, a kiadmányozási jogot az MNB által alkalmazott vezetői megbízással rendelkező személyre ruházhatja át. A döntést tehát abban az esetben, ha nem kerül sor a kiadmányozási jog átruházására, a 13. § (9) bekezdése értelmében a PST elnöke írja alá. Az MNB tv. ezen rendelkezése szerint tehát kizárólag a kiadmányozási jog átruházására kerülhet sor, a hatáskör átruházása kizárt. Az MNB tv. szabályozása a kiadmányozás kapcsán megfelel a Ket. 19. § (4) bekezdés első mondatának.
- [24] A Ket. 121. § (1) bekezdésének b) pontja értelmében a döntést meg kell semmisíteni, ha az ügy nem tartozik az eljáró hatóság hatáskörébe vagy illetékességébe, kivéve, ha a hatóság a 22. § (3) bekezdése alapján járt el. A Ket. 22. § (1) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a hatóság a joghatóságát - ezzel összefüggésben az alkalmazandó jogot -, valamint hatáskörét és illetékességét az eljárás minden szakaszában hivatalból köteles vizsgálni. A Ket. 22. § (1) bekezdése azt jelenti, hogy a hatóság az eljárás valamennyi szakaszában köteles figyelemmel kíséreni, hogy fennáll-e még az eljárási és döntéshozatali jogosultsága az adott hatósági ügyben. A döntés semmis, ha az ügy [Ket. 12. § (2) bekezdés] nem tartozik a közigazgatási hatóság hatáskörébe. Szűk értelemben ez a semmiségi szabály tehát akkor releváns, ha az ügy vagy nem hatósági ügy [Ket. 30. § g) pont], vagy hatósági ügy ugyan, de nem az adott közigazgatási hatóságot jelöli ki az ügyben való eljárásra a szakigazgatási jogszabály. A hatáskörfogalom egy további eleme az is, hogy a jogszabályban megállapított ügyben a közigazgatási hatóság milyen fokon jár el. Semmisnek kell tekinteni ezért a pozitív és negatív hatáskörelvonás tilalmába ütköző döntéseket is: pozitív hatáskörelvonás, ha egy másik (más hatóság vagy fokozatban eltérő hatóság vagy személy) az egyébként hatáskörrel rendelkező hatóság helyett dönt, negatív hatáskörelvonás, ha

más hatóság meghatározott tartalmú döntés meghozatalára utasítja a hatóságot.

- [25] A Kúria - a Pp. 275. §-a alapján eljárva - a rendelkezésére álló iratok alapján és az előzőekben ismertetett törvényhelyekre figyelemmel - azt állapította meg, hogy az ügy az alperes, azaz a MNB hatáskörébe tartozott. Az elsőfokú bíróság ezért jogszerűen járt el akkor, amikor a felperes keresete alapján az eljárást az MNB-vel, mint alperessel szemben kezdeményezett közigazgatási perként folytatta le.
- [26] Az ügyben a hivatalból indult eljárást lezáró döntés (határozat vagy végzés) meghozatalára - a Kúria ítéletében előzőekben részletezett indokok miatt - a PST volt jogosult. A Határozatot azonban nem ez a testületi szerv, hanem KCS ügyvezető igazgató hozta meg. Ettől eltérő tényállás megállapítására nem ad alapot az alperesnek a Határozat fejrésztében és a záró részében rögzítettekkel kapcsolatos érvelése. Ennek elfogadását kizárja az előzőekben megjelölt törvényhelyeken kívül az is, hogy a Határozat nem egy testület, hanem egy személy által hozott érdemi döntés okait fejti ki a „hoztam”, „kötelezem”, „felhívom”, „figyelmeztetem”...stb. rendszeres és következetes alkalmazásával.
- [27] A jelen ügyben megállapítható semmisségi ok - azaz egy határozat hatáskör hiányában történő meghozatala - az MNB tv. 46. §-a folytán irányadó Ket. 121. § (1) bekezdés b) pontja értelmében olyan jogszabálysértés, amit a közigazgatási szervnek hivatalból kell észlelnie, és ha ez elmarad, akkor az ebből adódó jogkövetkeztetéseket a bíróságnak kell hivatalból levonnia az eljárás bármely szakaszában, és ilyen esetben értelemszerűen, - érdemi felülvizsgálatra alkalmas határozat hiányában - a semmisségen kívül egyéb tény- és jogkérdés tekintetében nem foglalhat állást.
- [28] A Kúria már más ügyben is rámutatott arra, hogy egy határozat megsemmisítése esetén is felmerülhet a hatáskörrel bíró hatóság új eljárásra kötelezése (BH 2017.277.). A hatáskörrel rendelkező közigazgatási szerv előtt hivatalból indult és lefolytatott eljárást ugyanis - az Alaptörvényben rögzített jogelvek és a Ket. szabályai értelmében - a közigazgatási szervnek le kell zárnia, és erre végzés vagy határozat formájában kerülhet sor.
- [29] Az előzőekben részletezettek miatt a Kúria az első fokú bíróság ítéletét és az alperes határozatát - a Pp. 275. § (4) bekezdése, a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján eljárva - hatályon kívül helyezte, az alperest új eljárásra kötelezte. Az alperesnek az új eljárást a Kúria ítéletében kifejtettek alapján, és a felek közötti jogvitára irányadó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően kell lefolytatnia, lezárnia. A Kúria az ügy érdemére, befejezésének módjára vonatkozó iránymutatást nem adott, nem is adhatott, mivel az ügy

vizsgálatára jelen ügyben - a korábban kifejtettek miatt - nem került, illetve nem kerülhetett sor.

A döntés elvi tartalma

[30] A kiadmányozási jog delegálása nem foglalja magába a hatáskör gyakorlóját megillető döntési jogosultság átruházását.

Záró rész

[31] A pervesztes alperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése, a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

[32] A kereseti és felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés - az alperes személyes illetékmentességére figyelemmel - az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontján és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14.§-án alapul.

[33] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

, 2018. április 19.

. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk.
előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró